

Prima instanță, judecător

Bivol Tatiana

Dosarul nr.1a-539/2020
nr. 1-19120979-02-1a-03032020

DECIZIE

05 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,
în componența:
Președintele ședinței de judecată, judecător
judecători

Cecan Silvia
Gafton Alexandru
Spoială Alexandru
Ștefănuță Victoria

grefier
cu participarea
procurorului
avocatului
interpretului

Plîngău Alexandru
Musteață Sergiu
Guzun Diana

a judecat, în ședință publică, apelul avocatului Musteață Sergiu, în interesele inculpatului Jeleu Andrei, declarat împotriva sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-3083/2019 din 05 februarie 2020 privind condamnarea lui

Jeleu Andrei *****, născut la *****, IDNP *****, născut în *****, localitatea *****, *****, domiciliat în mun. Chișinău, str. *****, ap. 30, cetățean al RM, divorțat, studii medii, supus militar, șofer în cadrul companiei de taxi, anterior nejudecat

pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.1 Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: 22 iulie 2019- 05 februarie 2020,
în instanța de apel: 03 martie 2020 – 05 octombrie 2020.

Procedura de citare legal executată.

Apărătorul inculpatului și inculpatul solicită admiterea apelului.

Procurorul pledează pentru respingerea apelului declarat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-3083/2019 din 05 februarie 2020 a fost hotărât: Jeleu Andrei ***** se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.1 Codul penal al RM, numindu-i ca pedeapsă - 1 (unu) an închisoare, cu aplicarea amenzii în mărime de 1500 unități convenționale, ce

constituie suma de 75000 (șaptezeci și cinci mii) lei. Conform art.90 Codul penal al R.Moldova, se suspendă condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatului Jelev Andrei pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani. Bancnota cu valoarea nominală 200 lei — seria G *****, păstrate la materialele cauzei în plic f.d. 9, a trece în contul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Jelev Andrei *****, acționând contrar principiilor statului de drept, a comis infracțiunea prevăzută la art.325 alin.(1) din Codul penal, adică coruperea activă în următoarele circumstanțe: La 22 mai 2019, aproximativ orele 13:09, cet. Jelev Andrei ***** a.n. *****, fiind la volanul mijlocului de transport de model *****, cu n/î *****, ignorând prevederile pct. 47. 1) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 375 din 13.05.2009/M.0. nr. 92-93, din 15.05.2009, deplasându-se cu viteză excesivă pe str. *****. mun. Chișinău, a fost stopat de către ofițerul de patrulare a Inspectoratului Național de Patrulare *****, în vederea documentării contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod Contravențional. Astfel, Jelev Andrei ***** conștientizând caracterul social periculos al acțiunilor sale, dându-și seama de faptul că prin acțiunile sale încalcă ordinea publică și atentează la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice, având scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inspectorul de patrulare *****, căruia pentru documentarea cazului, i-au fost transmise de către ***** actele conducătorului mijlocului de transport, precum și neadmiterii inițierii procedurii contravenționale în privința sa pentru încălcarea comisă, aflându-se pe bancheta din față a automobilului de serviciu de model „*****”, cu n/î MAI *****, a oferit angajatului Inspectoratului Național de Patrulare, *****, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin.(2) din Codul penal, bani ce nu i se cuvin în sumă de 200 lei, plasând o bancnotă cu nominalul de 200 lei, pe bancheta din față a automobilului sub piciorul drept al inspectorului *****, pentru a nu-i fi întocmit proces-verbal privind atragerea la răspundere contravențională, conform art.236 alin. (2) Cod Contravențional. Astfel, prin acțiunile sale intenționate Jelev Andrei a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu semnele de calificare: „ Oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar funcției sale”.

3. Nefiind de-acord cu sentința, avocatul inculpatului a depus, în termeni legali, cerere de apel, prin care solicită: casarea sentinței în partea pedepsei complementare, cu dispunerea neaplicării acesteia sau reducerea pedepsei complementare pînă la mărimea minimă a pedepsei amenzii de 500 u.c., invocând posibilitatea aplicării prevederilor art.79 Codul penal, menționând că există circumstanțe care pot fi apreciate ca excepționale, lipsa circumstanțelor agravante, suma de bani oferită persoanei publice fiind una mică, anterior nu a comis infracțiuni similare, considerând că corectarea inculpatului poate fi atinsă și prin înlăturarea pedepsei complementare sau reducerea ei pînă la minimul pedepsei amenzii. De asemenea partea apărării menționează, că există circumstanțe excepționale ale cauzei, legate de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii care micșorează esențial gravitatea faptei, făcînd

referire în acest sens la declarațiile colaboratorilor de poliție care au recunoscut că în acea zi aveau misiunea specială în depistarea persoanelor care ar fi oferit bani lor pentru a nu-și îndeplini obligațiunile de serviciu, astfel ultimii au acționat anume în acest scop pentru a provoca persoane, inclusiv prin pasivitate. Astfel susține partea apărării mărimea pedepsei complementare stabilite inculpatului depășește cu mult veniturile sale lunare și nu va putea fi executată datorită și existenței unor credite pe care inculpatul trebuie să le restituie, prin urmare consideră posibilă corectarea lui și fără aplicarea pedepsei complementare sau cu reducerea ei pînă la minimul amenzii de 500 u.c.

4. În ședința instanței de apel, procurorul a solicitat respingerea cererii de apel. Avocatul inculpatului și inculpatul au solicitat admiterea integrală a cererii de apel conform motivelor invocate.

5. Audiind participanții prezenți, examinând materialele cauzei penale, Colegiul penal consideră cererea de apel ca fiind nefondată și pasibilă de respins, iar sentința atacată legală și întemeiată, din următoarele considerente.

6. Conform art.414 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Prin urmare, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cît și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.*

7. Conform art.415 alin.1-2 Codul de procedură penală, *instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art.402; b) apelul este inadmisibil; c) apelul este nefondat; 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță; 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33–35. Sentința poate fi casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau latura civilă, dacă aceasta nu împiedică soluționarea justă a cauzei.*

8. La pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Jeleu Andrei ***** a săvârșit infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. De asemenea, prima instanță corect a calificat fapta inculpatului în

baza art.325 alin.1 Codul penal – *oferirea și darea personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru îndeplinirea unei acțiuni contrar funcției sale.*

9. Conform art.7 alin.1 Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Conform art.61 alin.1-2 Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

10. Colegiul penal reține că individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

11. Conform art.75 alin.1-2 Codul penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura scopul pedepsei.

12. La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimumi pedepsei.

13. Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de apel urmează să examineze dacă s-a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 și 79 Cod penal, dacă instanța reiese din scopul pedepsei penale, care

urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

14. Colegiul penal menționează că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

15. La caz, Colegiul penal apreciază neîntemeiate criticile părții apărării asupra cuantumului pedepsei complementare stabilite inculpatului și constată, că atât pedeapsa principală cât și cea complementară, cu amendă în mărime de 1300 unități convenționale, stabilită inculpatului Jeleu Andrei este una echitabilă în raport cu fapta infracțională comisă, în speță ținându-se cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este o infracțiune gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, că și-a recunoscut vina integral și s-a căit de cele comise, de circumstanțele cauzei care atenuează și agravează răspunderea, stabilindu-se lipsa cărorva circumstanțe agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării asupra inculpatului, precum și condițiile de viață ale familiei acestuia, inclusiv este aplicată în limitele prevăzute de dispoziția art.325 alin.1 Codul penal cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, considerându-se că corectarea și reeducarea inculpatului Jeleu Andrei este posibilă, rațională și echitabilă fără izolarea de societate, stabilindu-i-se o pedeapsă condiționată cu aplicarea art. 90 Cod Penal al RM, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen prevăzut de lege.

16. În ordinea celor relevate, cu referire la alegațiile critice invocate de avocat în interesele inculpatului asupra faptului precum, că în privința inculpatului Jeleu Andrei pot fi aplicate prevederile art.79 Cod Penal în temeiul căruia pedeapsa complementară cu amendă poate fi înlăturată sau să fie redusă pînă la minimumul prevăzut de lege, Colegiul penal constată că, în cazul dat, prevederile art. 79 Codul Penal nu sunt aplicabile, deoarece, conform prevederilor art. 79 Cod penal, pot fi recunoscute circumstanțe excepționale ale cauzei, acele circumstanțe, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a

consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia.

17. Colegiul penal constată că în speță asemenea circumstanțe n-au fost constatate, iar argumentele apelantului precum că inculpatul ar fi fost provocat la comiterea infracțiunii de comportamentul colaboratorilor de poliție considerându-le ca circumstanțe excepționale, care ar face posibil de aplicat o pedeapsă complementară minimă sau înlăturarea acesteia, în baza art. 79 Codul Penal, în privința inculpatului Jeleu Andrei, sunt nefondate și se resping or, legiuitorul, estimând pericolul social al infracțiunii încriminate la art.325 alin.1 Codul Penal, a stabilit că această faptă prejudiciabilă se pedepsește cu închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, iar instanța de fond deja i-a atenuat pedeapsa, aplicând prevederile art.364¹ Codului de procedură penală, numindu-i o pedeapsă complementară în volum minim posibil.

18. La fel, Colegiul penal menționează, că circumstanțele invocate de partea apărării cu privire la presupusul comportament provocator al colaboratorilor de poliție sunt neplauzibile și contradictorii, or în acest sens se reține că examinarea cauzei date s-a efectuat în procedură simplificată, și anume în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul recunoscându-și vina integral. Mai mult, pretensele circumstanțe, raportate la gradul de pericol social al faptelor, la ansamblul condițiilor concrete în care acestea au fost săvârșite, precum și la orice elemente ce privesc personalitatea inculpatului, nu pot fi reținute în vederea excluderii pedepsei penale complementare – amenda, care în speță, are un caracter obligatoriu, respectiv, aplicarea sau neaplicarea acesteia nu este lăsată la aprecierea instanței de judecată. Astfel, nu pot fi reținute argumentele apelantului în vederea excluderii pedepsei complementare cu amendă, conform art.79 Codul penal.

19. În această ordine de idei, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a respectat întocmai criteriile de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. art.6, 7, 61, 75 Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, și respectiv, a aplicat inculpatului Jeleu Andrei o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art.61 Codul penal.

20. Prin urmare, temeiurile invocate de partea apărării nu-și găsesc confirmarea la judecarea apelului declarat, neexistând motive temeinice de implicare a instanței de apel în hotărârea contestată în partea individualizării și stabilirii pedepsei, motiv pentru care Colegiul penal va respinge solicitările apărării cu privire la aplicarea unei pedepse complementare cu amendă minimă sau înlăturare a acesteia și va menține pedeapsa numită de instanța de fond, considerând-o corectă, echitabilă și aptă de a atinge scopul restabilirii echității sociale, reeducării condamnaților și prevenirii comiterii de noi infracțiuni.

21. În conformitate cu art.415, 417-418 Codul procedură penală, Colegiul penal –

D E C I D E :

Se respinge apelul avocatului Musteață Sergiu, în interesele inculpatului Jelev Andrei, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-3083/2019 din 05 februarie 2020 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este executorie și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova în termen de 30 zile din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată public la 04 noiembrie 2020, ora 14.00.

Președintele ședinței,
Judecător

Cecan Silvia

judecător

Gafton Alexandru

judecător

Spoială Alexandru